

SAKSPAPIR

Saksnr	Utval	Type	Dato
	Plan- og kommunalteknisk utval	PS	
105/18	Plan- og kommunalteknisk utval	PS	17.10.2018

Saksbehandlar	ArkivsakID
Lars Johan Fjelde	16/790

Kleppe Vestre Hjortevald - Klage på vedtak

Vedlegg:

Begrunnet klage vedrørende Osterøy kommune gnr 100 bnr. 1 og 2 - jaktløyve/hjortevald
SKM_C454e18081511290

Svar på søknad om godkjenning/endring av hjortevald - Kleppe Vestre Hjortevald

Søknad om godkjenning/endring av hjortevald - Kleppe Vestre Hjortevald

Brev A.Kayser 05.11.2015

Klage på vedtak

Søknad om godkjenning av vald/Endring av vald - Vestre Kleppe

Vedtak - FMMA 17.01.17

Tildeling av fellingsløyve for hjort 2018 - fordelingsnøkkel (L)(282815)

Felling- og setthjort statistikk minsteareal

Rådmannen sitt framlegg til vedtak:

"Administrativ vedtak om avslag på søknad om godkjenning av nytt vald for Kleppe Vestre, gnr. 100 bnr. 1 og 2 blir opprettholdt. Kravet til minstearealet for å kunne bli godkjend som eige hjorteval er ikkje oppfylt.

Klagen blir oversendt til Fylkesmannen for klagehandsaming."

Plan- og kommunalteknisk utval - 105/18

PL - behandling:

Ragnar J. Tyssebotn, FRP, bad om vurdering av sin gildskap i saka som bror til klagar - han tok ikkje del i møtet ved avgjerd om gildskap - Vibeke Hanstvedt, FRP, møtte som vara - 7 medlemmer/varamedlemmer til stades

AVRØYSTING gildskap

Ragnar J. Tyssebotn vart samrøystes kjend ugild.

Vedtaket vart gjort med heimel i fvl. § 6, 1. ledd, bokstav b *når han er i slekt eller svogerskap med en part i opp- eller nedstigende linje så nær som søsken; ..*

Vibeke Hanstvedt, FRP, gjorde slikt framlegg: "Administrativt vedtak på søknad om godkjenning av nytt vald for Kleppe Vestre, gnr. 100/bnr. 1 og 2 blir gjort om. Kravet til minsteareal for å kunne bli godkjend som eige hjortevald er oppfylt. Grunngjeving: Dette er ein gard som er i drift og må difor takast særskilt omsyn til når det gjeld hjorteskadar og forvaltning. Ut frå kart og areal er det klart at arealet som er med i dette valdet, kan leggest til grunn som teljande areal og bruket har difor nok teljande areal."

AVRØYSTING

Alternativ avrøysting

Rådmannen sitt framlegg	-	6 røyster (2H,2AP,1SP,1KRF)
FRP sitt framlegg	-	1 røyst (1 FRP)

PL - vedtak:

"Administrativ vedtak om avslag på søknad om godkjenning av nytt vald for Kleppe Vestre, gnr. 100 bnr. 1 og 2 blir oppretthaldt. Kravet til minstearealet for å kunne bli godkjend som eige hjorteval er ikkje oppfylt.

Klagen blir oversendt til Fylkesmannen for klagehandsaming."

Saksopplysningar:

Saksopplysningar:

Bakgrunn

Johannes Tyssebotn har ved advokat Aksel Kayser i Advokatfirmaet Stiegler ANS har i brev datert 15.08.2018 klagt på administrativt vedtak, jf. Sak 196/18 som lyder slik:

«Med bakgrunn i at oppgeve areal i søknadsskjema ikkje oppfyller minstearealet for å kunne bli godkjend som eige hjortevald blir ikkje valdet godkjend som eige hjortevald, jf. Forskrift om hjortevilt § 8-11.

Det er ikkje nok samanhengande teljande areal for å oppfylle kravet til minsteareal.

Kommunen har ikkje høve til å fråvike fastsett minsteareal for å oppfylle fastsett minsteareal.»

Med bakgrunn i at saka hadde vore til handsaming ei rekke gonger gjorde kommunen ei relativ enkel sakshandsaming i sak 196/18.

Fylkesmannen har handsama ein tilsvarande klage så seint som 17.16.2016 grundig der det mest grunnleggjande for å kunne godkjenne eit vald blei avklart. Kommunen sitt vedtak om å avslå godkjenninga av omsøkt vald blei stadfesta.

Dei formelle krava for å kunne godkjenne valdet ligg fast og er:

- Valdet skal være samanhengande.
- Valdet skal ha ein avgrensing og ein form som gjør det eigna til jakt på elg, hjort eller rådyr.
- Valdet har oppgjeve ein [vald ansvarleg representant](#).
- Valdet må omfatte eit [teljande areal](#) som minst svarar til minstearealet for arten det blir søkt om.

Vurdering

Hovudpunktet i klagen er at det blir lagt til grunn i klagen at utvalet for Plan- og kommunalteknikk har sett ned minstearealet som er grunnlaget for å godkjenne om søkt vald.

Gjennomgangen under er basert på klage datert 15.08.2018 som ein vurderer at tek opp dei same tilhøva som klagen datert 14.07.2017. Det er to vesentlege tilhøve som blir vurdert særskilt og det blir kommentert til slutt.

Pkt. 1 Klagen gjeld i hovudsak (prinsipalt) at klagar meiner at kravet til minsteareal er oppfylt. Det blir her vist til PL-vedtak 030/17 som gjeld handsaming av sak om justering av lokal forskrift. (Vedlegg 8)

Under handsaminga av saka kom FrP v/Siren Tyssebotn med følgjande forslag:

"Minsteareal for sone 4 vert sett til 400. Dette gjeld for vald nr. 25, 26, 30 - 34, 36 og 37."

Følgjande vedtak blei gjort i utval for Plan- og kommunalteknikk:

Osterøy kommune, ved plan- og kommunalteknisk utval, vedtek ny forskrift som grunnlag for fellingsløyve på hjort i Osterøy kommune og går fram av vedlegg og med slik endring: Minsteareal for sone 4 vert sett til 400. Dette gjeld for vald nr. 25, 26, 30 - 34, 36 og 37."

Til dette vil rådmannen vise til at fastsetting av minstearealet er det viktigaste verkemiddelet i reguleringa av storleiken på hjorteviltbestanden.

I vegleiaren til Forskrift om forvaltning av hjortevilt (M-478 – 2016) blir det tilrådd at minstearealet blir samordna med dei andre verkemidla for å nå målet i hjorteviltforvaltninga. Andre virkemiddel er fråvik av minstearealet (§ 7) og bestandsplan (§ 15). I nokre få tilfelle der andre verkemidla er forsøkt, eller der akutte situasjonar oppstår, kan kommunen vurdere skadefelling, jf. Naturmangfaldlova § 18 4.ledd.

Osterøy kommune har i samsvar med § 6 fastsett ulikt minsteareal for ulike deler kommunen på grunnlag av forskjell i produksjonsgrunnlag, bestandstettheit eller skadepress og påkjøringar m.m.

Før fastsetting av minstearealet skal kommunen vurdere følgjande:

- Kommunen sine målsettingar for utvikling av bestandane.
- Bestandane sin tettleik/storleik og samansetning, hovudsakleg basert på jaktstatistikk, sett hjort/(sett elg) og andre tilgjengelege opplysningar om bestandsutviklinga for vedkomande art i kommunen.
- Beitetilhøva og arten sitt livsvilkår elles, her under sesongtrekk.
- Eventuelle konflikthar i høve til jord-, hage- og skogbruk.
- Vilt påkjørsler langs veg og annan irregulær avgang.
- Andre moglege konfliktområde.

Litt om vurderinga som vart gjort i sak om nedsetjing av minstearealet

For å møte dei utfordringar hjorten sin arealbruk har medført særleg med bakgrunn i ei til dels for høg hjortebestand, har kommunen i mange år tildelt fellingsløyve etter unntaksregelen med fråvik på inn til 50 prosent frå teljande areal for mange av valda i kommunen. Dette har ført til litt for lite fleksibel hjorteviltforvaltning, ved at ein ikkje har moglegheit til å tildele ytterlegare fellingsløyve i dei valda der ein har nytta 50% regelen fullt ut. I hovudsak gjeld dette Mjeldalen og Rolland.

Det er ei målsetjing å tilpassa minstearealet til utviklinga av hjorteviltbestanden i dei ulike deler av kommunen og kommunen sin målsetjing om å redusere hjortestamma og å få ei betre samansetjinga av stamma i Osterøy kommune. Det er og eit mål å ta omsyn til konflikthar med landbruksnæringa og beitegrunnlaget til hjorten.

Ved å justere minstearealet ned eller opp i tråd med utviklinga av bestanden gjer det mogleg å i større grad enn i dag gje fellingsløyve etter hovudregelen i hjorteviltforskrifta § 6. Samtidig blir det mogleg unntaksvis å nytte seg av regelen om fråvik i minstearealet i hjorteviltforskriftens § 7, i dei tilfelle hjortens arealbruk skapar konflikthar og det er trong for ytterlegare fellingsløyve. Endringar i minstearealet tilpassa dei ulikskapane det er i hjortebestanden gjer det mogleg for kommunen å drive ein meir differensiert og fleksibel hjorteviltforvaltning i tråd med valda sin kunnskap og ynskje, samtidig som det gjev større rom for konflikthandtering.

Osterøy kommune har i forvaltningsplanen for hjort sett som målsetjing å bruke minstearealet aktivt for å tilpasse tildelinga/jakttrykket for å regulere bestandsstorleiken.

Det ligg mange år med statistikk over fellingsresultat bak endringsforslaget som blei sendt ut til alle valda i Osterøy kommune og til «berørte organisasjonar» samt regionale myndigheiter.

I tillegg til fellingsstatistikk har ein brukt Sett-hjort registreringar i frå 2013-2016.

Ein meiner at det såleis var eit godt fagleg og fakta- og kunnskapsgrunnlag som låg bak endringsforslaget.

Alle høyringssvara var positive til dei endringane som var føreslått. Det kom ingen høyringsuttale for dei valda som det blei føreslått minstearealet for.

Med bakgrunn i eit forslag i frå representanten Siren Tyssebotn blei det gjort så store endringar i vedtaket i høve til det som hadde blitt sendt ut på høyring blei det, i tråd med god forvaltningsskikk for arbeid med lokale forskrifter, vurdert at forskrifta måtte ut på ny høyring. På grunn av at fristen for å vedta forskrifta var 15.02 var det ikkje mogleg å få gjort dette innan fristen.

I samband med handsaminga av denne klagen har ein gjort ein gjennomgang av statistikk for fellingsresultat og Sett-hjort for dei valda som ikkje var med i endringsforslaget som var sendt ut på høyring. Det gjeld vald nr. 25, 26, 30 - 34, 36 og 37 og er lagt ved. (Vedlegg 185326)

Ingen av desse valda kan syna til fellingsresultat eller Sett Hjort statistikk som på eit fagleg grunnlag gjev grunnlag for nedsetjing av minsteareal for desse valda. Fellingsprosent for desse valda varierer frå 0 til 52,6 % med gjennomsnitt på 27,5%. Det er såleis ingen fagleg dokumenterte kunnskap som tilseier at det er grunnlag til å setje ned minstearealet for desse valda. Det vert vist til vedlagt felling statistikk og Sett-hjort statistikk for dei 7 valda for åra 2007-2017.

Dersom hjortestamma i desse områda endrar seg har kommunen andre verkemiddel som avvik i frå minstearealet og bestandsplanlegging.

Ved fastsetjing av lokal forskrift er det særlege krav til forsvarleg saksførebuing, høyring og kunngjering.

For å fastsetje lokal forskrift må kommunen ha heimel i lov. Kommunen skal vurdere trongen for forskrifta, effekten av eksisterande verkemiddel og moglegheit for andre verkemiddel.

Det er ei målsetjing for både lokal og sentral hjorteviltforvaltning at den skal vere basert på kunnskap. Dette er eit viktig element i Forvaltningsplanen for hjort for Osterøy kommune 2017-2021 vedteke mai 2017.

Vedtaket i sak i Plan- og kommunalteknisk utval 059/18 (Vedlegg), har ikkje vore på høyring. Utvalet gjorde store endringar utan relevant grunngjeving eller faktagrunnlag. Rådmannen har lagt til grunn at det er eit krav til at når det blir gjort så omfattande endringar av forskrifta, må den ut på ny høyring slik at alle valda har moglegheit til å bli høyrte. Rådmannen meiner at vedtaket ikkje kan vere gjeldande før ny høyring og påfølgande sakshandsaming er gjennomført.

Når det gjeld det som blir framført i klagen om teljande areal så er det ikkje noko nytt i høve til saka som blei avklart av Fylkesmannen og konkluderte:

«Vi meiner at kommunens avgjerd om å ikkje godkjenne andre arealtypar enn skog og myr som teljande areal ligg innanfor kommunens skjønnsrom, og at det her ikkje er snakk om usakleg skilnadsbehandling. Vi vektlegger omsynet til det lokale sjølvstyret, jf. forvaltingslova § 34 andre ledd.

Etter ei samla vurdering stadfester vi kommunens vedtak av 26. august 2016 og avslår søknaden om nytt vald på gnr. 100 bnr. 1 og 2 i Osterøy kommune.»

Dette punktet er såleis avklart og det er ingen nye tilhøve som endrar på dette. Advokat Kayser har sjølv opplyst om at samla areal er 450,9 dekar. Korleis Kayser deretter kjem til at «Et eventuelt krav til minsteareal på 500 dekar er også oppfylt.» er ein litt usikker på kva som blir meint. Men ein forstår det slik at han meiner at kommunen kan godkjenne anna areal «der desse er av stor betyding for vedkomande art.»

Her har klagar misforstått regelverket. Det blir her og vist til Fylkesmannen sin handsaming av klagen om deling av vald, jf. 2016/10156433.53 datert 17.01.2016. (Vedlegg 185323).

Fylkesmannen kom til at: «På grunnlag av dette meiner vi at avgjerda er innanfor kommunes skjønnsrom og vi vil ikkje overprøve denne vurderinga, jf. forvaltingslova § 34 andre ledd. Gnr. 100 bnr. 1 og 2 oppfyller ikkje kravet til minsteareal for vald i hjorteviltforskrifta § 9 andre ledd, jf. §§ 6 og 8.» (Vedlegg X)

Fylkesmannen kom og til at det ikkje var «usakleg skilnadsbehandling».

Det føreligg ikkje feil retts anvending. Det blir her vist til Fylkesmannen sin konklusjon når han vurderte dette tilhøvet. (Vedlegg X)

Det er ikkje rett at kommunen har godkjend vald som ikkje oppfyller arealkrava til å bli godkjend, jf. § 10 i Hjordtevforskrifta. Ein kjenner ikkje til at kommunen (iallfall sidan 2006) har godkjend vald som har vore avhengig av at kommunen godkjenner anna areal for å bli godkjend.

Når det gjeld gnr. 88 bnr. 29 så heng denne eigedomen ikkje saman med 100/1 og 2 og kan ikkje godkjennast som ein del av omsøkt vald. Det går klart fram av Hjordtevforskrifta § 9 der det står at «Valdet skal vere sammenhengende....».

Pkt. 2. Subsidiært

Dette spørsmålet er avklart i Fylkesmannen sitt vedtak, jf. 2016/10156433.53 datert 17.01.2016. (Vedlegg 185323).

Pkt. 3. Atter subsidiært

Klagar gjer gjeldande at det føreligg grov feil ved sakshandsaminga ved at det i vedtaket i tredje avsnitt står følgjande: «Kommunen har ikkje høve til å fravike fastsett minsteareal for å oppfylle minsteareal.»

Dette medfører ikkje rett at dette er ein formulering for «*skjule sakens realiteter*», men er ei feilskriving og det skulle ha stått «**kravet til minsteareal**».

Etter kommunen sin oppfatning er dette ingen grov sakshandsamingsfeil. Det er berre eit ord i setninga som manglar.

Når det gjeld påstanden om at kommunen prøver å skjule at minstearealet er blitt sett ned til 400 dekar så blir det vist til vurderinga av dette under pkt. 1 ovanfor.

Vurdering av tilhøve som kjem fram av klage datert 14.07.2018.

Det blir i brevet påstått at klagar sende ein e-post i 2015 der klagar aksepterte Osterøy kommune sitt forslag om at vald 32 blei delt i to jaktfelt. Vi har oppfatta det som at det motsatte var tilfellet og dette er heilt nye opplysningar for kommunen.

Men det er rett at kommunen føreslo det i brev datert 14.08.2015.

«Osterøy kommune føreslår at valdet 32 Vestre Kleppe blir inndelt i 2 jaktfelt, gjerne straks.

Og sidan valdet er så lite bør jaktfelta få jakta anna kvart år – Jaktfelt 1 i år med oddetal og jaktfelt 2 i år med partal. Dette er i samsvar med forslaget i frå valdformann Arve Merkesvik.»

Jeg har etter dette vært i kontakt både med Arve Merkesvik og Johannes Tyssebotn, med henblikk på en løsning mellom disse to bla. med sikte på oppdeling i to jaktfelt.

Jeg må konstatere at det er svært vanskelig å få på plass en løsning av jakten mellom disse to. Det er derfor min oppfatning at dette valdet bør deles slik at hver grunneier jakter på sitt område.

Deling av valdet vil i realiteten innebærer det samme som oppdeling i to jaktfelt. Fordelen med to selvstendige vald er at høstingen av dyrebestanden blir mer fremtidsrettet og bærekraftig.

Osterøy kommune fekk følgjande svar på dette forslaget og der det blei vist til telefonsamtale 13.10.2015 med Fjelde. Der skriv advokat Kayser følgjande 05.11.2015 (Vedlegg 185322):

Når det gjeld framsetting av «habilitetsinnsigelse» etter Fvl. § 6 som Johannes Tyssebotn set fram i brev datert 14.07.2017 så kan ein ikkje sjå at det er grunnlag i påstandane.

Ein sakshandsamar er ikkje inhabil fordi ein har vurdert ei sak etter gjeldande regelverk og gjort eit negativ innstilling/vedtak. Etter rutine, skal sakshandsamaren alltid vurdere eigen habilitet før sakshandsaminga starter. Når det gjeld saka om konsesjon så var det ei sak som blei prøvd for Fylkesmannen i Hordaland etter klage. Fylkesmannen støtta kommunen og opprettheldt vedtaket. Det andre eksempelet gjaldt eit trekk i produksjonstilskot fordi det hadde vore gjort inngrep i kulturlandskapet utan løyve. Tyssebotn klaga til Fylkesmannen som ikkje gav medhald i klagen. Men Fylkesmannen vurderte at det ikkje var i samsvar med regelverket å berre trekke deler av tilskotet og bad kommunen gjere nytt vedtak. Kommunen har gjort eit nytt rettsgyldig vedtak der heile areal- og

kulturlandskaps-tilskotet er blitt trekt. (Til orientering var heller ikkje Fjelde sakshandsamar i denne saka.)

Konklusjon

Det ligg ikkje føre tilhøve som er kome fram i klagen som gjer at det er grunnlag for å vurdere søknaden om godkjenning av omsøkt vald annleis enn det som blei gjort i administrativt vedtak 189/17, 196/18. Ein viser til Fylkesmannen sitt vedtak klagehandsaming i tilsvarande tidlegare søknad, jf. 2016/10156433.53 datert 17.01.2016. (Vedlegg 185323).